

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadebirliigi23.net
mucaadebirliigi@gmail.com
t.me/mucaadebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
MBGazetesi
mucaadebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

6 Kasım 2024 S.32

Birleşik Devrimin Bayrağı Yükseliyor!

Öfke isyana dönüyor. Emekçiler her yerde sokaklara akıyor. Her kesimin sokağa çıkmak için yeterince sebebi var. İşçiler, kadınlar, gençler, yoksul Kürt halkı... Öfkelerini besleyecek olaylar dizisi çok.

Resmi TÜİK enflasyonu yüzde 48. ENAG ölçümü yüzde 89. İşçi ücretlerine gerçek enflasyon oranında bile zam yapılmıyor.

Muhabirimiz

Lütfiye Burcu Kara

41 Gündür
Tutuklu!

2

Düzen- Seçim-
Kayyum

Editör

6

Asgari Ücretle
Kendileri Yaşasınlar!

10

K. Taylan Kızıldağ

Yeni Ekimler Zamanı!

41. TÜYAP Kitap
Fuarından

Birleşik Devrimin Bayrağı Yükseliyor!

Manşet

“Enflasyon beklentisi” ölçüt olarak alınıyor. Artık yaşamı idame ettirebilmek için hiçbir yol, hiçbir imkan kalmadı. Açlık, emekçi hanelerin tek gerçeği!.. İş cinayetleri, ücretlerini alamayan işçiler, bir çırpıda işinden atılanlar... İşçiler her yerde “hakımı ver” diye haykırıyor.

Kadın cinayetleri, kadına yönelik şiddet, yaygınlaşan çocuk taciz ve cinayetleri... Tel tel dökülüyor koca bir toplumsal yapı. Çürüme ve dağılma süreci hız kazanıyor. Bu alanda biriken öfke muazzam. Artık her cinayet, her baskı ve saldırı, dizgin-siz bir öfke seline, bir toplumsal patlamaya yol açıyor. Kadınlar kavganın bayraktarlığını yapıyor, mücadelenin en önüne geçiyor.

Gelecekleri çalınan, tam bir çürümeye ve geleceksizliğe mahkum edilen gençler, işçi ve öğrenci gençler, sık sık harekete geçiyor, eylemler yapıyor. Ülkeyi terk ederek “bireysel kurtuluş” arayan belirli bir kesimin dışında kalan ana gençlik kitlesi, kendilerine dayatılan bu yazgıyı parçalamak için ayağa kalkıyor.

Özgürlük mücadelesini en zorlu koşullar altında aralıksız sürdüren Kürt halkı, her adımda dinci-faşist iktidarın ve faşist devletin amansız saldırısı altında özgürlük yürüyüşüne ödünsüz devam ediyor. En sıradan, en “düzen içi” talep ve adımları bile tam bir düşmanlıkla karşılanan yoksul Kürt halkı, hiçbir aşılamaya, hiçbir baskıya boyun eğmedi bugüne kadar. Dün itibariyle seçtiği belediye başkanlarının görevden alınması ve yerlerine kayyum atanması karşısında da geri adım atmadı. Sokaklara çıktı. Tam bir toplumsal seferberlik başlattı. Kürt emekçi yığınların iradelerine alenen saldıran, onların onuruyla oynamaya çalışan faşist devlet, bizzat sokakta alıyor yanıtı. Öfkeyle sıkılan yumruklar, haykırılan sloganlar, yoğun polis saldırısına, gözaltı ve tutuklamalara rağmen geri adım atmayan binlerce insan!.. Sınırlı etki ve yetkiye sahip kurum ve mevkiler, “mevziler” için değil, kendi onuru için savaşıyor Kürt halkı. Onun iradesiyle oynamak isteyen faşist devlete karşı ayağa kalkıyor!

Birleşik devrimin tüm kesimleri çeşitli gerekçelerle aynı dönemde ayağa kalkıyor. Ekim Devrimi'nin yıldönümünde yeni Ekimler yaratmak için ileri atılıyor. Evet, yeni Ekimler yaratmak için kavga bayrağını yükseltiyor birleşik devrimin toplumsal güçleri.

Devrimci durum olgunlaşıyor. Üstelik sadece bizde de değil, tüm dünyada! Yeni Ekimlerin maddi zemini bütün kıtalarda güçleniyor. Yaşam her yerde devrime akıyor. Öyleyse her yerde hep bir ağızdan haykırmak gerek:

Şimdi yeni Ekimler yaratma zamanı!

Düzen- Seçim- Kayyum

Editör

29 Ekim '24

Önce Esenyurt Belediyesi'ne, ardından Mardin, Batman ve Halfeti Belediyeleri'ne kayyum atanması, bir kez daha siyasal gündemi hareketlendirdi.

Biliniyor, bunların öncesinde, yerel seçimlerin hemen akabinde Van Belediyesi'ne de kayyum atanmıştı. Ardından, şimdi pek gündeme getirilmeyen, Hakkari Belediyesi'ne kayyum atanmış, Mehmet Siddik Akış zindana atılmıştı. Nedense, DEM Parti, bunu kabullenmiş gibi, Hakkari Belediyesi'ni ve başkanını hiç gündeme getirmiyor bile.

Son üç belediyeye kayyum atanması neyi kanıtlıyor? Bir tek şeyi: Genel olarak seçimlerin, özel olarak yerel seçimlerin hiç bir kıymet-i harbiyesinin olmadığını... Yerel seçimler, malum kayyumlar nedeniyle “tamam” da, genel seçimler nereden çıktı diye soracaklara ufak bir hatırlatma. 2015 genel seçimlerinde HDP büyük oy oranı alınca ve AKP azınlığa düşünce bütün burjuva politik güçler, başlarında da CHP'li Deniz Baykal, seçim sonuçlarını gayri resmi biçimde tanımayarak, AKP'yi hükümetten düşürmeden, 2015 Kasım'ında yeniden seçime gitmişlerdi. Hile-mile iddialarına girmeye gerek görmüyoruz; seçim sonuçları tümünden iptal edilmişti.

Sosyal reformist partilerin ve uzlaşmacı küçük burjuva partinin, önemi hakkında emekçi sınıfları ve Kürt halkını aldattıkları seçimler işte böyle bir şey. Yani hiç bir şey! (Bu arada TİP'liler de “Can”larını zindanda unutmuş görünüyorlar). Peki bunu neden hatırlattık? Tek cümleyle: seçim sonuçlarının kıymet-i harbiyesi, bir savcının soruşturma açmasına, İçişleri ve Adalet Bakanı'nın iki dudağı arasından çıkacak söze bağlıdır. Bu, sadece belediyeler için değil, milletvekilleri için de geçerlidir. “Can vakası” budur.

Devam etmeden her türlü spekülasyonun, çarpıtmanın, demagojinin önüne geçmek için önce şunun altını çizmek istiyoruz: Leninistler, her zaman, ama

özellikle de zor zamanlarda, Kürt halkının yanında, onunla omuz omuza oldular; bundan sonra da olacaklar. Bu, Leninistlerin temel politik yaklaşımıdır. Kürt halkı, başka konuların yanında faşist devletin kayyum atamaları nedeniyle ağır bir saldırı altındadır. Leninistler, faşist devletin bu ağır saldırılarına karşı Kürt halkıyla yan yana, omuz omuza olmuştur ve bundan sonra da olacaklar. DEM Parti'nin uzlaşmacı politikalarına yönelik eleştiriler bu durumu değiştirmez.

Artık devam edebiliriz. İlk vurgulamamız gereken nokta, uzlaşma politikaları nedeniyle, Kürt halkının tekrar tekrar aynı şeyler için mücadele etmek zorunda bırakıldığıdır. Kayyumlara karşı verilen mücadele bunun tipik örneğidir. Kürt halkı, seçimlere katılıyor, belediye başkanlarını seçiyor, arkasından merkezi iktidarın işaretiyle, bir savcı ya da hakimin kararıyla -bazen o da değil, bir “gizli” tanığın ifadesi de yetebiliyor- o “kazanım”ını kaybediyor ve tekrar, bu sefer kaybettiğini geri almak için sokaklara akıyor. Bunun kısır bir döngü olduğu açık.

Peki yanlış nerede? Yanlışlık, yanlış iliklenen ilk düğmede. Hata, Kürt ulusunun özgürlük hakkını burjuvaziyle, faşist devletle, faşist devletin ve burjuvazinin egemenlik araçlarından başka bir şey olmayan düzen partileriyle uzlaşarak elde edebileceğini ileri süren kafadadır. Kürt ulusunun, özgürlük hakkını elde etmesinin tek yolu, birleşik devrimdir. Uzlaşarak, “siyasi diyalog”, toplumsal barış vb vb yollarla özgürlük hakkının elde edilebileceğini Kürt ulusuna, Kürt halkına telkin etmek onu aldatmaktan, oyalamaktan başka hiç bir anlama gelmez. Yanlış iliklenen ilk düğme budur. Arkası çorap söküşü gibi geliyor zaten.

Faşist devlet uzlaşmaz mı? Elbette uzlaşır ve faşist devletin insan suretindeki hali faşist Devlet, bunun için elini

uzattı... uzlaşmacı siyasetçilerin pek "kıymetli" bulduğu el! Sorun şurada; faşist Devlet, elbette faşist devlet adına, "barış çubuğu"nu, Kürt ulusunun özgürlük hakkından vazgeçmesi, UKH'nin tam teslimiyeti koşuluyla uzattı. Bunu açık açık da ifade etti. Yani bir anlamda ortada bir "samimiyetsizlik" yok. Faşizmin insan kılığındaki hali, faşist Devlet, açık açık "Tek tek Kürt kardeşlerimin sorununu çözmek elbette mecburidir ama kolektif kimlik ve etnik temelde bir çözüme atıf yapmak vahim bir tehliktir...Meselenin can alıcı noktası şudur. Terör örgütünün taleplerini kabul etmek tehdide boyun eğmek demektir. Terörün belini kırmak her şart ve durumda görevimizdir." diyor; "eylemlerine ön şartsız son vermesi, dağdan inip, silahlarını devlete teslim etmesi ve Türk adaletinin vereceği hükme razı olarak cezasını çekmesi olduğunu" söylüyor.

Başka söze gerek bırakmayacak açıklıkta. Faşist devlet, onun adına konuşan Faşist Devlet aracılığıyla, silahla elde edemediğini yani silahla teslim alamadığı Kürt halkını "el uzatarak", "müzakere" yoluyla elde etmeye çalışıyor ve dahası bunu bir lütf gibi takdim ediyor. Faşist Devlet, kendi sınıfının (burjuva sınıfın) ve ezen ulusun çıkarlarına uygun davranıyor; bundan kuşku duyulmamalı. Peki, ya faşist devletin bu politikasına uyum sağlamaya hazır uzlaşmacı politikacılara ne demeli?

Şu bir olgudur: Kürdistan burjuvazisi, Kürt ulusunun özgürlük hakkı mücadelesinden vazgeçmesine

dünden razı. Bunun için çaba da harcıyor. Diyarbakır Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı "barış iklimi"nden yani özgürlük hakkı için verilen mücadeleye ara verilmesinden nasıl "olumlu" etkilendiklerini şöyle ifade ediyor:

"2014 yılında barış süreci devam ederken, bugünkü 14 milyar dolarlık ihracat rakamına ulaşmıştık. Daha sonra bozulan ilişkiler ile ancak 2022 yılında bu seviyeye yeniden ulaşabildik. İhracat ve barış süreci arasında güçlü bir bağ var. Ülkemizden bu bağı güçlendirecek yeni ve somut adımlar bekliyoruz. Türkiye'de Kürt sorunu ile ilgili bir çözüm sürecinin Irak'ta olduğu kadar, Suriye'deki Kürtleri kapsamaması gerektiğini düşünüyoruz." Yeterince açık. DTSO'nun derdi, Kürt halkının özgürlük hakkını elde etmesi, çektiği acılara son vermesi değil, ithalat, ihracat ve kasalarına girecek paracıkların artmasıdır. 2013-2015 arası "çözüm süreci"nin faşist devletin "çöktürme planı" için bir hazırlık ve güçlerini toplama dönemi olduğu; arkasından, şehir savaşlarında büyük katliamların yaşandığı gerçeği DTSO Başkanı'nın umurunda değil.

Bir kez daha, Kürt ulusu, kapitalizmin egemen olduğu diğer bütün uluslar gibi, tek, bütün bir ulus değil. Kürt ulusu, tıpkı G.Kürdistan'da olduğu gibi, iki "ulus"a; proleter ve yoksul kitleler ulusu ile burjuva sınıf ulusuna bölünmüştür. Bu iki "ulusun" çıkarları bir ve aynı değil. Burjuva ulus, Kürt halkının özgürlük hakkı için verdiği mücadelede Kürdistan

ve Türkiye orta burjuvazisini, küçük burjuvazinin politik güçlerini yanına çekmiştir. Uzlaşmacı siyaset işte sınıf ve katmanların çıkarlarına uygun siyasettir. Uzlaşmacıların "demokratik siyaset" diye yutturmaya çalıştıkları lapa da bundan başka bir şey değil. Oysa gerçek demokratik siyaset, Kürt halkının kaldırım taşlarıyla yaşama geçirdiği siyasettir.

Uzlaşmacılar şaşkın. Faşist Devlet'in Kürt Halk Önderi Öcalan'ı Meclis'e çağırmasını -elbette hangi koşulları ileri sürerek çağırıldığından tek kelimeyle söz etmeden- büyük bir coşkuyla karşılayan uzlaşmacılar, havadaki sis bir parça dağılıp faşist Devlet'in aslında tam teslimiyeti dayattığını görünce şöyle demeye başladılar:

"Bir yandan el uzatırken diğer yandan belimize hançer vuruyorlar." Önceki makalemizdeki soruyu bir kez daha sormanın yeridir: Kürt halkının düşmanlarından başka ne bekliyordunuz? Yoksa bunların Kürt halkı düşmanı olduğundan şüphelen mi var?

Peki önce Bahçeli faşisti, arkasından dinci faşist iktidarın başı neden bu kadar toz kaldıran bir tartışmayı başlattılar? Bu ayrı bir yazı konusu olmakla birlikte, Bahçeli'nin dilinin altından çıkardığı bakla pek çok planı açıklamaya yetiyor. Şöyle:

"Önümüzdeki yüz yıllık takvim işlemeye başlamıştır. Türk mucizesi gerçekleşecektir. Yeni yüzyılda üzerinde oynanan haritalar yeni baştan çizilecek, ihlal edilen sınırlar belirsizliğe gömülecek, istikrarsızlıklar kabuk değiştirirse bile mahiyetleri aynı kalacaktır.

Milli hedefimiz Osmanlı barışına benzer bir Türk barış duvarının kale duvarımız gibi etrafımıza çekilmesidir. İstanbul'un fethi ve Fatih Sultan Mehmet ile sökün eden Türk barışı hedefimizdir. Ecdadımızın ayak izlerini takip ederek Türk barışı devrinde aynısı yaşanacaktır. Türk devleti hiçbir zaman asimilasyoncu olmamıştır."

Okur bu planları -isteyen buna hayal de diyebilir- "iç cephe" tartışmalarıyla birlikte ele alıp değerlendirebilir. Planlar ya da hayaller, Kürt halkının özgürlük hakkı ile ilgili değil, geçmişin Osmanlı sınırlarına tekrar ulaşmayla ilgili. Ne de olsa hayallerde Kerkük 82, Musul 83 plaka numaralı... Hazır, Suriye bitap düşmüş halde her gün siyonist İsrail'in saldırıları altındayken Halep neden elde olmasın! Kürt halkına uzatılan zehirli "barış çubuğu"nun sebep-i hikmeti burada aranmalı.

Ne Bekliyordunuz?

Sinan Kaleli

1 Kasım '24

Esenyurt Belediye başkanı tutuklandı ve yerine alelacele kayyum atandı. Uyduruk gerekçelere dair hukuki mülahazalar üzerinde duracak değiliz. Bunun zerre kadar önemi yok. Hukuk dediğiniz şey egemen sınıfın çıkarlarına; o çıkarları ve egemenliği korumak üzere biçimlenen bir sistemdir, hepsi bu.

Dinci-faşist iktidarın “erken öten horozu” Bahçeli’nin “uzattığı el” ile başlayan, “Öcalan Meclis’te konuşsun” çağrısı ile bazı kesimleri heyecanlandıran “yeni sürecin” içeriğini en anlamayan kafalara bile göstermesi açısından önemli bir gelişme Esenyurt belediye başkanının tutuklanması.

İşin aslı Bahçeli’nin belirli bir takvime bağlı olarak attığı adımların özü gayet açıktı. Hatta yaptığı konuşmalarda bunu üstüne basa basa vurguladı. Tokalaşmak için “uzattığı el” de, “Öcalan çağrısı” da tek bir amaç için gündeme gelmişti: Kürdistan özgürlük hareketine tam teslimiyeti dayatmak. Bunu anlamak için öyle derin kavrayış sahibi olmak gerekmiyordu. Bunu anlamak için gerekli olan tek şey, düşünce yapısının “uzlaşmacılık” anlayışıyla sakatlanmamış olmasıdır.

Uzlaşmacılar boş hayaller peşinde koşuyor, boş hayaller kuruyor. Ama daha kötüsü, başta Kürt halkı olmak üzere, halkları, emekçi sınıfları boş hayallerle oyuyor, enerjilerini boşa harcıyor, düşmana ise zaman kazandırıyorlar. Açık açık tehdit eden,

tam teslimiyet dayatan konuşmalardan “yeni açılım süreci” anlamı çıkarmak için uzlaşmacı anlayışın ruhlara sinmiş olması gerek. Tıpkı duman kokusunun elbiseye sinmesi gibi. Uzlaşmacıların durumu budur ve bu yüzden ne olaylardan ders çıkarabiliyorlar, ne de tarihten öğrenebiliyorlar.

Oysa Seyit Rızalara kadar gitmeye gerek de yok. Yakın tarihten öğrenmeyi, yakın tarihin olaylarından ders çıkarmayı bilseler ve Kürt halkına, iki ülkenin işçi sınıfına, emekçilerine gerçeği söyleseler Dinci faşist iktidarın, faşist Bahçeli’nin tüm oyun ve tuzakları bozulacak.

Esenyurt Belediye Başkanı’nın tutuklanması, Belediye’ye Kayyum atanması bir tek gerçeğe işaret eder: İktidar dışında her şey ıvır-zıvırdır; iktidar dışında her şey hiç bir şeydir. Ne Meclis’in beş paralık bir yetki-etkisi var; ne de belediyelerin. Hiçbir burjuva iktidar “halkın iradesi”ne göre hareket etmez, halkın iradesini dikkate almaz. Halkın iradesi sadece ve sadece emeğin iktidarı altında, Halk İktidarı koşullarında ortaya çıkar ve saygı duyulur. Kürt halkına, iki ülkenin işçi sınıfına, emekçilerine, kadın ve gençliğine anlatılması gereken gerçekler bunlardır. Şimdiki seçimlerde ortaya çıkan sonuçlara; bu sonuçlar ne olursa olsun “halkın iradesi” demek, iki ülkenin halklarıyla alay etmek, onları egemen burjuva sınıf hesabına aldatmaktır. Burjuva sınıfla, onun

iktidarıyla uzlaşma umuduyla yatıp kalkanların yaptıkları budur. Şu sözlere bakın:

“Şu andaki pratiğe bakılırsa kastı çok iyi bir şey değil. 23’ü gecesinden sonra Kuzeydoğu Suriye bir hafta boyunca bombalandı. Sivil alanlar vuruldu. Orada yaşayan insanların yaşam hakkının ihlali bu. Direkt bombalamalardan ölen siviller var. Bu, şunu gösteriyor; bir tutarsızlık var. İçeride barış, diyalog, kardeşlik mesajı veriyorsanız buradan Kuzeydoğu Suriye’yi de Kuzey Irak’ı da ayıramazsınız. Bu bir bütün ve birleşik bir mesele. Herkes kendi soydaşının güvenliğini, esenliğini düşünür. Bu çok normal.”

DEM Parti yöneticisi, RTE’nin yaptıklarına şaşırıyor ve orada “tutarsızlık” görüyor. Oysa, RTE, kendi sınıfının, burjuvazinin, faşist devletin çıkarlarını koruyacak politikalar peşinde koşuyor ve burada “tutarsızlık” değil, tam bir tutarlılık var. RTE, kendi sınıf ve devletine karşı görevlerini eksiksiz yerine getirmeye çalışıyor. Burada tutarsız olan, Kürt halkına bu gerçekleri ve bu gerçekler karşısında nasıl bir devrimci politika izlemesi gerektiği söylemeyen DEM Parti’de; bu partinin yöneticilerinde. Elbette, kişi olarak kimseyi kastetmiyoruz. Burada mesele politik anlayış meselesidir ve bu anlayış tüm uzlaşmacıları karakterize eden, onları işte böyle “naif” kılan anlayıştır.

Dinci-faşist iktidarın "erken öten horozu" Bahçeli'nin "uzattığı el" ile başlayan, "Öcalan Meclis'te konuşsun" çağrısı ile bazı kesimleri heyecanlandıran "yeni sürecin" içeriğini en anlamayan kafalara bile göstermesi açısından önemli bir gelişme Esenyurt belediye başkanının tutuklanması...

DEM Parti adına, DEM Parti yöneticisi, faşist devletin bir yandan "el uzatırken" diğer yandan, ayın 23'ü gecesinden sonra Kuzeydoğu Suriyeyi bir hafta boyunca bombalamasından şikayet ediyor. DEM Parti yöneticilerine sormak gerekiyor: Siz faşist Bahçeli'den, RTE'den, faşist devletten başka ne bekliyordunuz?

Daha dün, elini uzatmasını "çok kıymetli" bulduğunuz Bahçeli faşisti " "eski usul mücadele stratejilerinden çok daha sert, seri ve şiddetli yöntemlerin devreye alınması mukadder hale gelmeli, hiç kimsenin de gözünün yaşına bakılmamalıdır" diye tehditler yağdırırken tutarsız mı davranıyor sanıyorsunuz? O mu tutarsız, onun kanlı ellerini sıkımay "çok kıymetli" bulanlar mı? Siz, Bahçeli denen eli kanlı faşistten, faşist devletten başka ne bekliyordunuz?

Böyle soru sormuş olmamıza bakılmasın, elbette uzlaşmacıların Bahçeli'den, RTE'den, faşist devletten başka beklentiler içinde olduklarını biliyoruz. Onlar, Kürt halkını faşist devletin kan dökücü, ilhakçı; Kürt ulusunu inkar ve imha siyaseti hakkında aydınlatıp gerçek çözümü göstereceklerine, RTE'ye nerede yanlış yaptığının, nasıl yol alabileceğinin aklını vermeye çalışıyorlar. İşte bir örnek:

"100 yıl önce cumhuriyet kurulurken de 'beka' dediler. Aradan 100 yıl geçti hala 'beka' diyorlar. İnkarcı akıl 'beka' diyerek, bir adım bile cumhuriyeti maalesef ilerletemedi. 100 yıldır yanlış bir şekilde ülkeyi yönettiler. 100 yıl sonra hala 'beka' deniliyorsa ve 'beka' sorunundan bahsediliyorsa demek ki bir yerde yanlış yapıldı. İşte o yanlış eğer kabul edebilirlerse, bu ülkeyi yönetenler yüzyılda yanlış yaptıklarını söyleyebilirse, yol alabiliriz"

Oysa, 100 yıllık deneyimden, kanlı tarihten ders çıkarmayan, öğrenmeyi bilmeyen biri varsa o da uzlaşmacı zihniyettir.

Esenyurt Belediyesi Başkanı'nın tutuklanıp kayyum atanması, ders çıkarmayı ve yaşamdan öğrenmeyi bilenler için, bir tek gerçeğe işaret ediyor: Ne yerel, ne genel seçimlerin bir önemi yok. Devrim ve iktidar dışında her şey hiçbir şeydir! Sınıflara bölünmüş, uzlaşmaz sınıf karşıtlığına dayalı; dahası bir ulusun topraklarının ilhak edilip ezilen ulus konumuna getirildiği topraklarda uzlaşmacılar başka bir şey beklemesinler! Ne uzlaşma, ne "toplumsal barış"!

Kürt Halkının İradesi Gençliğin İradesidir!

Eskişehir'de gençlik "Kürt halkının iradesinin gençliğin iradesidir! Savunuyoruz, savunacağız!" diyerek sokaktaydı.

Esenyurt, Batman, Mardin ve Halfeti'ye atanan kayyumlara karşı Devrimci Öğrenci Birliği, Gençlik Komiteleri, Gençlik Devirecek, Öğrenci Faaliyetleri, SGDF 4 Kasım akşamı Eskişehir sokaklarından "Kürt Halkının İradesi Gençliğin İradesidir!" diyerek yürüyüşe geçti.

Köprübaşından Kanatlı AVM önüne yürüyüp basın açıklaması yapmak isteyen gençlik örgütlerine polis saldırarak yürüyüşü engellemeye çalıştı.

Çıkan arbedenin ardından gençlik örgütleri önüne barikat kurularak ablukaya alındı. Polis, "sessiz olma" koşuluyla ablukayı açıp yürüyüşe izin verdi. Hemen ardından gençler yürüyüşüne zafer işareti yaparak, alkış, ıslık ve sloganlarıyla devam etti. Polisin tüm saldırı, eylemi baltalama, dağıtma ve sesini tecrit etme girişimlerine rağmen, gençliğin iradesi sonucunda eylem başarıyla tamamlandı ve Kanatlı AVM önünde ortak basın açıklaması okundu.

Basın açıklaması sırasında kitleyi halktan tecrit etmek isteyen polislerin ablukasına rağmen kitle açıklamayı ilgiyle takip etti ve polisin itiş kakışlarına maruz kaldı.

Basın açıklamasını yapan gençlik örgütleri, "Gençliğin sorunu sermaye düzeninin kendisidir ve Kürt halkının bugün yaşadığı hak gaspına karşı mücadele etmek gençliğin iradesidir!" diyerek, "Kürt Halkı Yalnız Değildir!" sloganlarıyla eylemlerini tüm saldırılara rağmen başarıyla tamamladı.

Adana'da Kayyum Protestosu

Adana'da Emek ve Demokrasi Güçleri, 4 Kasım Saat 17.30'da İnönü Parkı'nda bir araya gelerek Esenyurt'tan sonra Mardin, Batman ve Halfeti Belediyelerine kayyum atanmasına karşı açıklama yaptı.

Polis ablukasını altında, dar bir alanda sloganlarla başlayan eylemde birçok siyasi örgüt, sendika ve kurumdan temsilciler konuşmalar yaptı. Polis çemberi içinde süren açıklamadan sonra polisler, dağılmak isteyen kitleyi ablukadan çıkarmayıp, belirli zaman aralıklarıyla üçer kişilik gruplar halinde çıkmasına izin verdi. Polis sık sık "Memura mukavemet etmeyin", "Dışarı çıkanlar burayı terk etmeden içeridekileri bırakmayacağız", "Sessizce bekleyin" diye talimatlar yağdırarak, kitlesele bir şekilde dağılmayı engellemeye çalıştı. Kitle, çemberin daha da daralması üzerine dışarıya çıkmak için zorlayınca arbeye yaşandı. Polis bir kadına şiddet uygulayınca gerilim yükseldi.

Sabır taştan kitle slogan atmaya ve polisler ile sözlü tartışmaya başlayınca, çember içine biber gazı sıkıldı, plastik mermi ile saldırıldı. Gözaltına alınan bir kişi, hastane kontrolü sonrası serbest bırakıldı.

Birçok kişinin yoğun gazdan etkilendiği polis saldırısında, birkaç genç de plastik mermi ile yaralanarak hastaneye götürüldü.

ASGARI ÜCRETLE KENDİLERİ YAŞASINLAR

#HakkımıVer Kampanya Grubu: "15 Aralık'ta Ankara'dayız!"

"Geçinemediği için ek işlerde çalışmak zorunda bırakılan, gecesi gündüzü çalınan, ağır şartlarda işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri olmadan çalıştırılan, iş kazalarına ve cinayetlerine kurban edilen, geçinemiyoruz diyerek intihara sürüklenen, hakkı için sendikasında örgütlenmesi engellenen, çaresiz, kimsesiz, yalnız hissettirilen milyonlarca işçi ve emekçinin insanca yaşam mücadelesi için ileri atıyoruz."

Asgari ücret görüşmeleri yaklaşırken

"Hakkımı Ver" Kampanya Grubu, 3 Kasım günü Merkez Bankası İstanbul Şubesi önündeydi.

Merkez Bankası Başkanı Fatih Karahan'ın, asgari ücrete hedef enflasyon oranı olan %25 zam yapılacağı açıklamasına tepki olarak Merkez Bankası önüne yürüyen emekçiler, "Hedef enflasyona göre zammı kabul etmiyoruz, çok istiyorlarsa kendileri asgari ücrete çalışsın. 15 Aralık'ta Ankara'dayız" dedi.

Merkez Bankası önünde yapılan basın açıklamasında konuşan DGD-SEN Örgütlenme Sekreteri Kemal Yılmaz Merkez Bankası Başkanı Fatih Karahan'a seslenerek "Asgari Ücrete yapılacak zam hakkında konuşmak senin haddin değildir" dedi.

Yılmaz, "Biz buradayız. Bizi görmezden gelemezsiniz, milyonlarca yoksulu görmezden gelemezsiniz. Bir kullanıp atacağınız bir alet değiliz. Biz tüm direnen işçiler gibi buna hayır diyoruz ve Ankara'ya gideceğiz. Bu bakanlıkların önüne gidip ey bakanlar siz kendi aranızda %25 zam kararı veriyorsunuz ya, çıkın karşımıza yüzümüze söyleyin diyeceğiz. Tüm bakanlara, sermaye temsilcilerine

buradan Hodri Meydan diyoruz. Ve meydan okuyoruz" dedi.

Basın açıklamasını okuyan Öğretmen Sendikası'ndan Damla Topuz ise hem Mehmet Şimşek hem de Merkez Bankası Başkanı Fatih Karahan'ın asgari ücrete gerçekleşen enflasyona göre değil de, hedeflenen enflasyon baz alınarak zam yapılacağını açıkladığını hatırlattı. Karahan'ın ABD'de yatırımcılara da bunu açıklayarak, ülkeyi adeta ucuz işgücü deposu olarak pazarladığını hatırlatan Topuz "Kabul etmiyoruz, çok istiyorlarsa gitsinler asgari ücrete kendileri yaşasınlar!" dedi.

"Geçinemediği için ek işlerde çalışmak zorunda bırakılan, gecesi gündüzü çalınan, ağır şartlarda işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri olmadan çalıştırılan, iş kazalarına ve cinayetlerine kurban edilen, geçinemiyoruz diyerek intihara sürüklenen, hakkı için sendikasında örgütlenmesi engellenen, çaresiz, kimsesiz, yalnız hissettirilen milyonlarca işçi ve emekçinin insanca yaşam mücadelesi için ileri atıyoruz. Asgari ücretle yaşamak zorunda değiliz! Emegimizle yarattığımız zenginlikten hakkımız

olanı istiyoruz. Yıllardır emperyalistlerle bu ülkeyi yönetenlerin bizden

çaldıklarını geri almak için gelin hep birlikte mücadele edelim" diyerek sözlerini tamamladı.

KATAŞ-SEN Genel Başkanı Şahin Başarar ise "İşçinin alın terini emeğini yağmalayan tekelciler, uluslararası sermayenin sahipleri sizlere sesleniyoruz: Bu ülkenin işçileri sizin ne uşaklarınızdır, ne de köleniz. Aklınızı başınıza alın.

Bu ülkede yıllardır zam sağanağı altında yaşayan işçiler çocuklarına ekmek almakta zorlanıyor, kreş parasını veremiyoruz, çocuklarımızın servis parasını veremiyoruz, kiralarımızı ödeyemiyoruz. Bu kampanyayı İstanbul'un her sokağına taşıyacağız. Bu kampanyayı Diyarbakır'a Antep'e Antakya'ya İzmir'e Konya'ya taşıyacağız. Size gün yüzü göstermeyeceğiz demek ki işçilerin köleniz olarak görüyorsunuz. Size gün yüzü yok İstanbul'dan başladık, 15 Aralık'ta Ankara'dayız. Mehmet bekle geliyoruz" dedi.

Eylem protesto alkışları ve sloganlarla sona erdi.

Eziyet Yönetmeliğini Geri Çekin!

Aile Sağlığı Merkezlerinde çalışan sağlık Emekçileri, Sağlık Bakanlığı'nın 1 Kasım'da yürürlüğe koyduğu Aile Hekimliği Performans ve Ödeme Yönetmeliği'nin geri çekilmesi ve taleplerinin karşılanması için 5-7 Kasım'da yurt genelinde yapacaklarını duyurdukları üç günlük iş bırakma eylemine bu sabah itibariyle başladı.

İstanbul'da "Eziyet Yönetmeliği"ne karşı; Türk Tabipleri Birliği (TTB), Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES), Aile Hekimleri Dernekleri Federasyonu (AHEF), Birinci Basamak Sağlık Çalışanları Birlik ve Dayanışma Sendikası (BDS) Genel Sağlık ve Sosyal Hizmet Kolu Kamu Çalışanları Sendikası (Genel Sağlık-İş) gibi pek çok sağlık meslek örgütünün çağrıcısı olduğu eyleme yüzlerce sağlık emekçisi katıldı.

Yönetmeliğin sağlık çalışanlarını zorlayacak birçok şart içerdiği belirtilen açıklamada "Emeğinizi yok sayıyoruz, temel ücretlerinizi düşürüyoruz ama imkansız teşvik hedeflerini gerçekleştirin dayatmasını kabul etmiyoruz. Altı ayda bir gelmeyen kişilere ulaşın, zorla sağlık hizmeti verin dayatmasını kabul etmiyoruz. Vatandaşa sorumluluk veremedik, hastaların peşinden siz koşmak zorundasınız dayatmasını kabul etmiyoruz. Hastayı sanki müşteri gibi memnun etmek zorundasınız dayatmasını kabul etmiyoruz. Matematik sınırlarını zorlayan, aklımızla ve emeğimizle dalga geçen bu formül yönetmeliğini kabul etmiyoruz" diyen sağlık çalışanları tepkilerini dile getirdi.

Yüzlerce sağlık emekçisinin katıldığı açıklamada, sağlık çalışanları yönetmeliğin iptali sağlanmadığı takdirde daha fazla eylem yapacaklarını belirterek "Kararlılığımızın göstergesi olarak üç gün boyunca iş bırakıyoruz. Sonraki haftalarda da çeşitli eylemlerle haklarımız ve halk sağlığı için mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi. Sağlık çalışanları, bakanlığı halk sağlığını korumak adına harekete geçmeye çağırdı ve sonuç alınincaya dek geri adım atmayacaklarını belirtti.

Kartal Belediyesi'nde Grev ve Ek Protokol

Kartal Belediyesi'nde örgütlü Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 4 Nolu Şube üyesi işçiler, belediye şirketlerini temsil eden SODEMSEN ile yapılan TİS görüşmelerinde anlaşmaya varılamaması üzerine 30 Ekim tarihinde greve çıkmıştı. Grevin 3. gününde Genel İş Genel Merkezi ise, işçilerin iradesini yok sayarak sözleşmeyi imzaladı. İmzalanan TİS'i kabul etmeyen işçiler de greve fiili olarak devam etti.

Kartal Belediyesi işçilerine Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 1,2,3 Nolu Şube yönetimleri de destek verdi ve Kadıköy, Ataşehir, Maltepe Belediyelerinde 4 Kasım Pazartesi itibariyle işe çıkmama kararı aldı. Ancak 4 Kasım'da gece 02.00'de Kartal Belediyesi temizlik işleri şantiyesinde yapılan görüşmede ek protokol imzalanacağı sözü verilen işçiler, eylemlerini sonlandırdı.

Kartal Belediyesi işçilerine destek için sözleşmenin imzalandığı gece belediye önünde açıklama yaparak süresiz iş bırakacağını ilan eden Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1, 2, 3 ve 4 No'lu şubeler de ek protokol sözünün ardından işbaşı yaptı. Ancak Kartal Belediyesi, işçilere söz verilen ek protokolün detaylarına dair bir açıklama yapmadı.

İşçilerle belediye yöneticileri arasında gerçekleşen görüşmede işçilerin taleplerinde şu maddeler yer aldı.

- Kartal Belediyesi işçileriyle Ocak ya da Şubat ayında ek protokol yapılacak,
- İşten atılan işçiler işe geri alınacak, işten atma olmayacak,
- İşçilerin aylardır ödenmeyen fazla mesai alacaklarının bir kısmı ödenecek.

As Plastik'te İşçiler İş Durdurdu

İstanbul Hadımköy'deki As Plastik'te, Toplu İş Sözleşmesi(TİS) sürecinde patronun "Sendika istemiyorum" diyerek çekilmesi üzerine başlayan grevin 43. günü olan 31 Ekim günü, patronların grevi kırmak amacıyla para teklifi, sosyal haklar, baskı tehdit gibi yöntemlerle işbaşı yaptırdığı işçiler iş bıraktı.

Fabrika içinde çalışan işçiler, "Patronlar bizi grev kırıcılığına zorluyor, baskı ve tehditte bulunuyor. Biz de yasaya uygun, insan onuruna uygun koşullarda iş verilmesini bekliyoruz" diyerek sabah saatlerinde iş durdurdu.

Fabrika önünde grevi sürdüren işçiler arkadaşlarının işi durdurmasına "İşçiler birleşti, patronlar nerede" sloganlarıyla destek verdi. Fabrikanın girişindeki depo alanında toplanan işçiler gruplar halinde dışarı çıkarak grevdeki işçilerin saflarına geçti.

Örgütlü Saldırlara Karşı Örgütlü Güçlerimizi Birleştirmeliyiz!

İnan Çelik

Bu sözleşmeler yalnızca kendi işkolları açısından değil; enerjiden eğitime, sağlıktan taşımaya, inşaata, depolara kadar tüm iş kollarında çalışan işçileri de ilgilendiriyor.

Buralarda yapılan düşük rakamlı sözleşmeler, yılbaşı zamları için sermaye ve iktidarın elini rahatlatacak veya her alandan işçilerin taleplerini yükseltecektir.

lere maruz kalmış ve ardından genel merkez tarafından bu yönetici işçiler tasfiye edilmişti. Örgütlü tavır takınan bu şube, bölünerek ve ardından daha örgütsüz birimlerle birleştirilerek, mücadeleciler unsurları dağıttı. Grevi kırmak için tüm diğer belediyeler ve büyükşehir el ele vererek çöpleri toplamaya giriştiler ve grevci işçiler ve desteğe gelen işçiler tarafından durduruldular. Sözleşmenin imzalanmasından sonrada işçiler bu sözleşmeyi tanımadıklarını ifade ederek, greve birkaç gün daha devam ettiler. Fakat örgütlü ihanetin arkası o kadar destekli ki, grevci işçiler geri çekildi. Sözleşmeleri kaçırılırken işçilerin "hepimiz istifa edelim" çağrısı yapmasının, bundan sonraki günlerde sendika ağalarının uykularını kaçıracağı kesin.

Diğer konfederasyonlarda, bu yıl içinde binlerce işçi bölük bölük istifa etti. DİSK de bu süreçte payına düşeni alacak. Tabii bu imzalanan sözleşme, sırada bekleyen diğer belediye işçilerine de bir mesaj veriyor.

Bu sözleşmeler yalnızca kendi işkolları açısından değil; enerjiden eğitime, sağlıktan taşımaya, inşaata, depolara kadar tüm iş kollarında çalışan işçileri de ilgilendiriyor. Buralarda yapılan düşük rakamlı sözleşmeler, yılbaşı zamları için sermaye ve iktidarın elini rahatlatacak veya her alandan işçilerin taleplerini yükseltecektir.

Geçtiğimiz günlerde mücadeleciler

İşçi sınıfına yönelik saldırılar örtülü ve açık biçimlerde devam ediyor. İş kanununda yapılması hedeflenen kapsamlı değişiklikler sermaye çevreleri ile yapılan çalışmalarla devam ettiriliyor. Geçen hafta burada gündeme getirilen MESEM'ler eliyle ucuz iş gücünü genişletme ve çocuk işçi sayısını arttırmak için çocuk işçilik yaşını 10 yaşa indirme planları devrede. Sermayeye sınırsız ucuz emek sağlama hiçbir sınır tanınmıyor.

İşbirlikçi burjuva sendikalara karşı işçiler tarafından kurulan pek çok sendikanın gelişimi, sistematik saldırılarla durdurulmaya çalışılıyor. Geçtiğimiz ay kuruluşundan sonra kısa bir süre sonra ülke barajını aşan Çağrı-İş Sendikası'nın örgütlediği işyerlerinin, iş kolu değiştirilerek bir gecede sıfır üyeye düşürüldü. Çağrı merkezlerinde bin bir çabayla örgütlenmiş binlerce işçi, torba işkolu olan ve barajı aşmanın neredeyse mümkün olmadığı

10 no'lu büro işkoluna kaydırıldı. Bu hamlenin bir yanı, Çağrı-İş gibi genç ve mücadeleciler işçiler tarafından kurulan, sektörün sorunlarına hakim ve örgütlenme dinamikleri güçlü olan bir sendikanın önünü kesmek ise, diğer yanı burada öne çıkan genç öncüler büro iş kolundaki barajı aşmış bürokratik sendikalar içinde tasfiye etme çabasıdır.

Az çok basını takip eden herkesin gördüğü ve kat kat fazlası yazılabilecek saldırılar ve bu saldırılara karşı mücadelenin kesintisiz sürdüğü bir ülkeyiz. İstanbul'da geçen hafta başlayan Kartal Belediyesi işçilerinin başlattığı grev, yine DİSK Genel-İş merkezi tarafından bir gece yarısı operasyonu ile kapı arkasında imzalandı. İşçi sınıfına ihanet boyutundaki bu adımlar, bu sendikanın geleneği haline geldi. Geçtiğimiz yıllarda da mücadeleciler işçiler tarafından kazanılan bu şubeler, benzer müdahale-

sendikaların bir kısmı aydın, akademisyen ve yazarların da içinde yer aldığı imzacılar ile "Hakkımı Ver" kampanyası başlattı. İşçi sınıfının ve tüm emekçi kesimlerin karşı karşıya buldukları saldırıları püskürtecek bir mücadele hattına ve bu hattın sokak ayağını örececek bir odak ihtiyacına sürekli vurgu yapıyor. Pek çok çevre tarafından tartışılan bu tip girişimlerin içinde olmak, bir yol arayışında olan işçi ve emekçilere ulaşmak açısından önem taşıyor. "Hakkımı Ver" kampanyası, farklı toplumsal katmanları bizzat kendi talepleri etrafında bir araya getirme amacını taşıyor. İşçiler başta olmak üzere köylülük, kadınların, gençliğin, çevrecilerin, aydınların mücadelelerini bir çatıda birleştirme çabası olarak görülmelidir.

İşçi sınıfı kendi kurtuluşu için mücadele ederken toplumun diğer kesimlerini yanına alabileceği ve ortak hareket edebileceği zemine ihtiyaç duyuyor. Bu noktada taleplerin geniş halk yığınlarına ulaşarak bir araya gelmesi önem taşıyor. Ortalama sendikalar ve çevreler çağrılarını, vergide adalet gibi dar alana veya fatura meselesine bağlıyorlar. Sınıf mücadelesini tekil bir talebe sıkıştırmak, onun önüne sınırlayıcı bariyerler koymak yerine, tüm taleplere uyarlanabilecek ortak mücadelede birleştirecek yöntemler gerekli.

Orta Vadeli Plan (OVP) yalnızca ülkemiz siyasal iktidarının ve yerli tekellerin açgözlülüğü ve saldırısı olarak değerlendirilmemeli. OVP, emperyalist ülkelerin ve uluslararası tekellerin dünya işçi sınıfına dayattıkları esnek, güvencesiz, kuralsız, insanlık dışı çalışma düzenine geçme çabasının bir uzantısıdır. Tam ilhak süreciyle uyumlu olarak işçi sınıfının diz çöktürülmesi ve uluslararası emek hareketini teslim alma sürecidir. Bunun içindir ki işçi ve emekçileri bir araya getirecek sayısız araç yaratmak, oluşan birliklerin içinde örgütçüsü, eylemcisi ve öncüsü olarak yer almak gerekiyor. Bu süreç tek başına kendi patronuna karşı bir mücadeleyle durdurulamayacağı gibi, yalnız başına Türkiye işçi sınıfıyla da sınırlı kalamamalıdır.

İçeride dağıntık duran tüm güçleri bir araya getirerek işçi sınıfının ve emekçilerin kurtuluşunu sağlama ve uluslararası saldırıların karşısında anti emperyalist işçi hareketini inşa etme hedefi ile yürümek zorundayız.

Bolvadin Devlet Hastanesi İnşaatında İşçiler Eylemde

Afyon'un Bolvadin ilçesinde Sağlık Bakanlığı tarafından Bayındır İnşaat'a yatırılan Bolvadin Devlet Hastanesi inşaatında çalışan işçiler 3 aydır maaş alamadıklarını belirterek 31 Ekim gecesi eyleme başladı. Şirketin konkordato ilan ettiğinin söylendiğini aktaran işçilerden bir kısmı üç aydır, bir kısmı ise 5 aydır maaş alamıyorlar.

Bayındır İnşaat patronları bunun yanı sıra, işçileri şantiyeden çıkarmaya çalışıyor. En son, soğuk havaya rağmen işçiler koşullarda kalamasın diye elektrigi kesti.

1 Kasım günü şantiyeye işçilerin yanına giden Yol İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Adnan Akyol koşulları gezerek, işçilerin ne kadar kötü koşul-

larda barınmak zorunda bırakıldıklarını gösterdi. "Kaldıkları koşullarda kapı yok. Tuvaletlerde musluk yok. Duş aldıkları banyolar da son derece kötü durumda. Her taraf pas, kireç pislik içinde" dedi.

Beş aydır para almadığı söyleyen bir işçi, "para alamıyorsun niye çalışıyorsun" diyenler olacağını ifade ederek, "Şirket konkordato ilan etmiş, iflas etmiş, batmış. Burası hastane inşaatı, Bayındır İnşaat büyük bir şirket, arkasında devlet var diye güvendik. Beş ay çalıştık devlet inşaatı olduğu için. Devlet bize sahip çıkar dedik. Ama görüyorum ki devlet hiçbir yerde yok, devlet sadece koltuklarda. Ben ve arkadaşlarım sadece paramızı istiyoruz. Ne yapalım biz hırsızlık mı yapalım?" dedi.

Bir başka işçi ise üç, üç buçuk aydır maaş alamadığını şantiyede çok kötü koşullarda barınmak zorunda kaldıklarını belirterek "Bu kadar insanı aç susuz bıraktılar. İnsanlar evine ekmek götürebiliyor mu, götüremiyor mu? Kimsenin umurunda değil. Bundan ziyade şantiyede köpek bağlasan durmaz, pisik içinde. Can güvenliğimiz yok, en az 6-7 kişi iş kazası geçirdi. O zamanlarda bile hiçbir şekilde buraya gelen soran olmadı. Bizi burada başı boş çoban köpeği gibi bırakıyorlar. Böyle bir şey olamaz. Biz hakkımızı almadan da buradan gitmeyeceğiz" dedi.

"Buraya İş Makineleriyle Geliriz!"

Yapı Yol İş Sendikası, Afyon- Bolvadin Devlet Hastanesi inşaatında 4 gündür eylemde olan inşaat işçilerine İstanbul'dan destek verdi.

4 Kasım günü İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü önünde Yapı Yol İş Sendikası adına yapılan açıklamada, Afyon'un Bolvadin ilçesinde Sağlık Bakanlığı tarafından yaptırılan Devlet Hastanesi inşaatında yüzlerce işçinin çalıştığı ve en az üç aydır maaşlarının ödenmediği, şantiyede kalan işçilerin elektriklerinin ve sularının da kesildiği, aç susuz ve soğukta bırakıldıkları belirtildi.

İşçilerin ücretlerinden ve çalışma koşullarından Sağlık Bakanlığı'nın sorumlu olduğu vurgulanan açıklamada "Buradan Sağlık Bakanlığı'na sesleniyoruz: Bu borç sizin borcunuzdur. Bu üçüncü ildeki eylemimiz. Bugün sadece uyarı için üç kişi geldik. Arkadaşlarımızın hakları saklıdır ödenmezse buraya daha kalabalık geliriz. Biz iş makineleri kullanan işçileriz. Buraya iş makineleriyle geliriz!" denilerek Sağlık Bakanlığı işçilerin haklarının ödenmesi için görevini yapmaya davet edildi.

Yeni Ekimler Zamanı!

K. Taylan Kızıldağ

İnsanlık 3. Dünya Savaşı'nın nükleer bir savaşa dönüşmesi tehdidiyle, küresel açlıkla ve doğanın yıkımıyla yüz yüze. Ya Lenin'in uluslararası proleter harekete miras bıraktığı gibi, tutarlı devrimci politika ve iktidarı hedefleyen devrimci mücadeleleri örgütleyip zafere taşıyacağız ya da insan soyunun sonunu emperyalistler hazırlayacak. Ara halka, sığınacak bir liman kalmadı.

Ordu içinde yürütülen devrimci faaliyeti, kitleler içinde devrimci şiarlar ile yürütülen ısrarlı çabalar, kendiliğinden patlak gösteren 1917 Şubat Devrimi'nde partiyi kitleler içinde bir güce dönüştürdü.

Şubat'tan 7 Kasım'a kadar giden süreçte Parti iktidarın fethedilmesi hedefini yığınlara anlatarak, "Herkes Ekmek, Savaşa Son, Köylülere Toprak ve Ezilen Uluslara Özgürlük" şiarlarıyla yığınların muazzam desteğini kazandı. Tarihler 7 Kasım'ı gösterdiğinde Aurora'nın topları Kışlık Sarayı dövüyor ve işçiler geçici hükümeti devirerek tarihte yeni bir sayfa açıyordu. Bu yeni bir çağın, proleter devrimler çağının ve sosyalizmin atağa kalkacağı çağ olacaktı.

O günden bugünlere üretici güçler muazzam bir gelişkinlik gösterdiği ve uluslararası işçi hareketi ciddi değişimler geçirdiği halde, küresel düzeye yayılan iç savaş sermaye egemenliğinin sonunu hazırlıyor. İnsanlık 3. Dünya Savaşı'nın nükleer bir savaşa dönüşmesi tehdidiyle, küresel açlıkla ve doğanın yıkımıyla yüz yüze. Ya Lenin'in uluslararası proleter harekete miras bıraktığı gibi, tutarlı devrimci politika ve iktidarı hedefleyen devrimci mücadeleleri örgütleyip zafere taşıyacağız ya da insan soyunun sonunu emperyalistler hazırlayacak. Ara halka, sığınacak bir liman kalmadı.

Şimdi Yeni Ekimler yaratmak için işçi sınıfı ve emekçi yığınlar içinde devrimci iktidar mücadelesini ve ısrarlı komünist faaliyeti yüz kat, bin kat büyütelim!

Tarihler Miladi Takvime göre 7 Kasım 1917'yi (Jülyen Takvimi'ne göre 25 Ekim) gösterdiğinde, tarihte yeni bir perde açılıyordu. Tarihin ilk proleter devrimi insanlığın o güne kadar yaşadığı makus kaderi değiştiriyordu. Emperyalist savaştan bıkmış, açlık, sefalet ve politik baskıların yok ettiği Rusya proletaryası ve yoksul köylülük ekmeğe, barışa ve özgürlüğe doymak için Bolşevik Partinin önderliğinde iktidara el koyup geçici burjuva hükümeti deviriyordu.

Lenin'in önderliğindeki Bolşevik Parti uzun bir iç savaş ve devrimci sınıf savaşımı deneyiminden geçerek zafer yüzü görebildi. 1890'ların ortalarından itibaren Çarlık Rusyasında sosyal demokrat hareket güçlenmeye başladı. 20. yüzyılın başından itibaren kapitalizmin giderek geliştiği Rusya'da, proletaryanın sayısal gücü ve hareketi de güçlenmeye başladı. Bir taraftan Bering Boğazı'ndan Polonya'ya, oradan Orta Asya'ya kadar işgal ettiği yerlerde ulusları baskı altına alıp, uluslar hapishanesi olarak anılan Çarlık Rusyasında gelişen proleter hareket, köylü isyanları ve sosyal demokrat hareket otokrasiyi korkutuyordu. Bu belayı savaşla savuşturabileceğini düşünen Çarlık,

Japonya ile giriştiği savaşta yenilince, savaşın tüm yükü emekçi yığınların omuzlarına düştü.

1905 Devrimi patlak verdiğinde bir tarafta devrimci iktidar ve silahlı ayaklanma çağrısı yapan Lenin'in Bolşevik Partisi, diğer tarafta reformlar mücadelesi veren Menşevikler vardı. 1905 Devrimi ezilse de, 1912'ye kadar sürecek olan gerici yıllarında işçi sınıfı ile sürdürülen ısrarlı devrimci bağlar, profesyonel devrimci kadro tipine dayanan parti örgütlenmesi ve üst düzey konspiratif faaliyet ile parti ayakta kalmayı başardı.

1912'den itibaren dört bir tarafta işçi grevleri patlarken, emperyalist savaş bulutları dünya genelinde toplanmaya başlıyordu. Çarlık Rusyasının emperyalist, fetihçi arzuları Rusya proletaryasını, emekçi sınıfları ve ezilen ulusları savaşın yıkımına çekerken, 2. Enternasyonal üyesi sosyalist partilerin çoğu kendi burjuvazilerinin yanında anavatan savunusu çağrısı yaparak çöküyordu. Bu süreçte Lenin'in Bolşevik Partisi'nin izlediği tutarlı devrimci politika ile, Bolşevik Parti "Emperyalist Savaşı İç Savaşa Çevir" şiarı ile kitleler içinde büyük bir atılım gösterdi.

41. TÜYAP Kitap Fuarından

Uluslararası TÜYAP İstanbul Kitap Fuarı, 41. defa yayınevleri ve okurlarını buluşturdu.

Yeni Dönem Yayıncılık da kitapları, süreli yayınları, etkinlik ve imza günleriyle 2-10 Kasım günleri TÜYAP 8. salonda 808B standında yerini aldı.

Son yıllarda olduğu gibi, bu yıl da katılımı görece zayıf geçen kitap fuarının ilk gününde, Yeni Dönem Yayıncılık tarafından "İsyandan Doğan Filistin Sanatı" söyleşi düzenlendi.

Sena Şat ve Ergül Çiçekler'in katılımıyla TÜYAP Büyükkada Salon'da düzenlenen söyleşi, ilk olarak Nuran Güvenilir'in katılımı ile planlanırken, sağlık problemleri nedeni ile Güvenilir söyleşiye katılmadı.

İlk sözü alan Ergül Çiçekler, "Denizler sayesinde Filistin bu toprakların çok uzak olmadığı bir hikaye" diyerek Filistin'in, Filistin halkının şiirlerini, şairlerini anlattı.

Önsöz Dergisi çizeri Sena Şat da çok fazla ele alınmayan bir konuyu, Filistin Afişlerini anlattı. 48'den itibaren 83 ülkeden yüzlerce Filistin afişi tasarlandığını ve basıldığını anlatan Şat, bunlarda yer alan imgelere de değindi. Etkinlik, soru cevaplarla sona erdi.

İstanbul Kitap Fuarında ikinci gün, sırada "Lenin Yüzyılında Ekim Devrimine Bakış" konulu etkinlik vardı. Kınalıada Salonu'nda başlayan söyleşinin konukları Sena Şat ve Muhammed Hizmetçi oldu. Sena Şat ilk sözü alarak bu yıl, "Lenin Yüzyılı" dolayısıyla yayınlanan Lenin Yüzyılı Sempozyumu kitabı ve Özgür Güven'in Üç Rus Devrimi kitabını anlatarak başladı ko-

nuşmasına.

Muhammed Hizmetçi de konuşmasında temel olarak, her konuda, her açıdan Lenin'e bakmak gerektiğini vurguladı. Bugünün sorunlarını, mücadelelerini ve ayaklanmalarının derslerini 1905-Şubat ve Ekim devrimlerinde, Bolşevik Parti'nin örgütlenmesinde ve mücadelesinde bulabileceğimize değindi. Muhammed Hizmetçi'nin konuşmasının ardından soru cevaplarla söyleşi devam etti.

4. gün (5 Kasım Salı) Yeni Dönem Yayıncılık standında Ergül Çiçekler'in imza günü vardı. Yazar ve şair Ergül Çiçekler, "Amiral Garop" adlı öykü kitabını imzaladı. Kitap fuarı, Yeni Dö-

nem Yayıncılık'ın

6 Kasım Çarşamba günü Ülkü Şeyda'nın, 9 Kasım Cumartesi günü Fatma Yıldırım'ın imza günleriyle;

6 Kasım Çarşamba günü 16.00'da Karadeniz Salonu'nda "Çocuklarımızın Sağlıklarını Korumayı Öğretebilir Miyiz" konulu söyleşi,

7 Kasım Çarşamba günü 17.00'de Tekellerin Dünyasında Ayakta Kalmak Mümkün Mü?" konulu söyleşi,

9 Kasım Cumartesi günü 18.00'de Kınalıada Salonu'nda "Kadın Sorununu Bugünden Çözmek" konulu söyleşileriyle devam edecek.

Kadın Gazetecilere Hapis Cezası

Diyarbakır'da gözaltına alınan meslektaşlarıyla dayanışmak için 2023 Nisan'ında Kadıköy Süreyya Operası önünde eylem yapmak isteyen, ancak henüz eylem başlamadan işkenceyle gözaltına alınan 6 kadın gazeteci hakkında "2911 sayılı kanuna muhalefet ve direnme" suçlamasıyla dava açılmıştı.

Gazetemizin muhabiri Serpil Ünal ve Yedigöller Aygün, Zeynep Kuray, Pınar Gayip, Eylem Nazlier ve Esra Soybir'in yargılandıkları davada 31 Ekim günü karar çıktı.

İstanbul Anadolu 22. Asliye Ceza Mahkemesinde görülen davanın ilk duruşmasında, o gün yaşananları aktaran gazeteciler kendilerine herhangi bir yasa kararını bildirilmediğini, valilik ve kaymakamlık sitesinde de yasa kararının yer almadığını hatırlatmıştı.

13 Haziran'da görülen duruşmada, esas hakkındaki mütalaasını sunan savcı, gazetecilerin "tüm ikazlara rağmen gösteri ve toplantıyı sonlandırmadıkları" gerekçesiyle "kanuna aykırı toplantı ve yürüyüşlere silahlı katılarak ihtara rağmen kendiliğinden dağılmama" suçlamasından cezalandırılmalarını talep etmişti.

31 Ekim günü görülen karar duruşmasında ise atılı suçun işlendiğinin sabit olduğuna kanaat getiren mahkeme, 6 kadın gazeteci hakkında 5 ay hapis cezası vererek hükmün açıklanması geri bıraktı.

Gazetemiz muhabiri Serpil Ünal'ın HAGB denetim süresinin içinde olduğunu belirten mahkeme, bu nedenle muhabirimize 3.000,00 TL adli para cezası verdi. Muhabirimiz Serpil Ünal, karar üzerine "baskılar, gözaltılar tutuklamalar, para cezalarıyla haber yapmamız ve gerçekleri halklara ulaştırmamız engellenemez. Habelerimizi yapmaya ve gazetecilik mesleğini onurla, bedeller ödeyerek yapan meslektaşlarımızla da dayanışma içinde olmaya devam edeceğiz" diyerek özgür basınını susturulamayacağını söyledi.

Elif Yaş'ın Tahliyesine Kurul Engeli

30 yıldır faşist devletin zindanlarında bulunan, 19 aralık zindan katliamlarını yaşayan tutsak Elif Yaş'ın tahliyesi kurul kararıyla 6 ay ertelendi!

Bakırköy zindanında bulunan Elif Yaş, tarafsız bir koğuşa geçmediği, cezaevi vaizleri ile görüşmelere katılmadığı, pişmanlık belirtmediği gibi gerekçelerle keyfi olarak hala tutsak edilmeye devam ediyor.

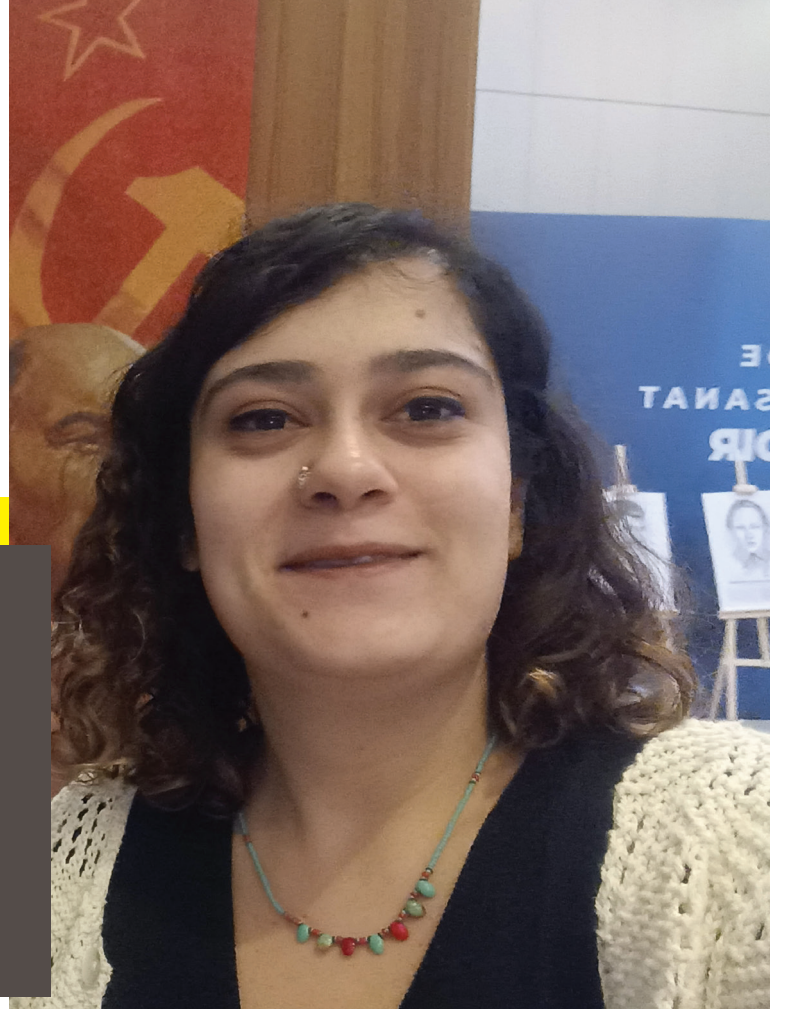
Son dönemlerde tahliye olması gereken her tutsağın özgürlüğü, keyfi olarak engelleniyor. Elif Yaş'ın bu durumu da, tahliyesine engel olunan yüzlerce politik tutsağın durumundan farksız.

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!

Tutsak Gazetecinin Özgür Gazetecilere Mektubudur

Lütfiye Burcu Kara

Valizim aranıyor burada ve "çok önemli bir materyal" bulunuyor valizimde. Bilgisayarım... Ana akım medyanın haber yapacak olursa, yazacakları şeyler gözümün önünden akıyor; "üzerinde çok sayıda dijital materyal ele geçirildi."

Bugün 21 Ekim 2024, bir muhabir olarak tutsaklığımın 24. günü. Buraları tanıyorum, bu duvarları, bu merdivenleri, her sabah adımladığım bu havalandırmayı. İlk değil tüm bunlar, belki son da değil. Buradayım çünkü ezilen halkların, emekçilerin sesini duyurmaya çalışmayı yaşamımın bir parçası haline getirdim.

Her şey, buraya gelişime kadar yaşanan her şey trajikomik. Şehirlerarası bir yolculuktan dönerken, İzmir otogarını girişinde bindiğim otobüs durduruluyor, içeriye birkaç kişi girip direkt oturduğum koltuğa gelip kimliğimi istiyor ve "gözetimdesin, telefonunu ver" deyip hemen telefonumu alıyorlar. Şaşırmıyorum, şaşıramıyorum, çünkü birçok meslektaşım gibi benim de her zaman hayatımın bir parçası bu durum. Otobüsteki herkes şaşkın tabii ki, eminim herkesin aklında aynı soru; "Bu kadını neden aldılar şimdi?" Şaşkın bakışlar altında otobüsten indiriliyorum ve valizim de alındıktan sonra otogardaki polis merkezine götürülüyorum.

Valizim aranıyor burada ve "çok önemli bir materyal" bulunuyor valizimde. Bilgisayarım... Ana akım medyanın haber yapacak olursa, yazacakları şeyler gözümün önünden akıyor; "üzerinde çok sayıda dijital materyal ele geçirildi." Çok sayıda; telefonum ve bilgisayarım... Ev aramasıydı, sağlık kontrolüydü derken nezarete ulaşıyorum bir şekilde. Nezarete 2. günün sonunda gecenin saat 11'inde ifademiz alınmaya başlanıyor.

Beni neyin beklediğini az çok biliyorum fakat yine de merak içindeyim, derken hakkımdaki iddialar bir bir okunmaya başlanıyor. 1 Mayıs ala-

nında çekim yapmak, 6 Mayıs 2024'te Ankara Karşıyaka Mezarlığı'nda Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı mezarı başında anma yapan kitleyi çekmek, eylemde olan Fernas Madencilik işçilerinin eylem alanına 1 gün ara vermek suretiyle 2 defa gitmiş ve işçilerin aileleriyle röportaj yapmış olmak, Van Büyükşehir Belediyesi'ne kayyum atanmasına karşı yapılan nöbetin haberini yapmak için eylemin yapıldığı alana gitmiş olmak. Bunlar sadece hatırlayabildiklerim tabii ki. Şimdi bulunduğum bu yer ne kadar tanıdıkça benim için bu iddialar da tanıdık bir o kadar.

Hayır, daha önce başıma gelmedi, ama pek çok meslektaşımın başına geldi, oradan biliyorum. İsimleri saymakla bitmez bu meslektaşlarımın. Çünkü hepsinin gayesi benim gibi ezilen-emekçi halkların, kadınların, gençlerin, sesini duyurmak. Melike var örneğin, tek kadın ajansı Jinnews'in İzmir muhabiri. 8 aydır ev hapsinde. El konulan telefonu, bilgisayarı, kamerası ve mesleğini sürdürmesi için gerekli tüm malzemeleri de tutuklu. İncelemeleri hala bitmemiş, 8 aydır... Yine Cihan Başakçioğlu, Tolga (MA'dan) isimli meslektaşlarımın araç gereçleri de aylardır incelemede. Pek çoğu tutsak, tutuklanıp serbest bırakılmış fakat hiçbirini gayesinden vazgeçmemiş ne çok meslektaşım var. Belki birileri bizi tutsak ederek bu gayeden vazgeçirmek istiyor olabilir, ama görüleceği gibi hiçbirimiz pes etmeye niyetli değiliz.

Omuzlarımızdaki yük bir hayli ağır, heybemiz epey dolu. Benim yaşadıklarımı yaşayan ya da bunu yaşamayı göze alan tüm gazeteciler bu-

nun farkında. Bizler sesi kısılmak istenen işçilerin çığılığı olma, her gün katledilen ya da katledilme korkusu yaşayan kadınların sesi olma sorumluluğunu üstlendiğimizi biliyoruz. Geleceksizliğin içinde çırpan, barınamayan hem okuyup hem çalışmak zorunda kalan, bazen bununla baş edemeyip çözümünü intihar etmekte bulan öğrencilerin sesi olma sorumluluğunu üstlendiğimizi biliyoruz. Sesi kısılmak istenen, gösterilmekten özellikle kaçınılan Kürt halkı başta olmak üzere ezilen ve yok sayılan tüm halkların sesi olma sorumluluğunu üstlendiğimizi biliyoruz. Sesi kısılmak istenen, çığılığı susturulmak istenen herkesin haykırışı olma umudunu hiçbir zaman yitirmiyoruz.

Kimi zaman dört duvarın içindeki sesi duyurmaya çalışıyoruz, bir gün dört duvarın içinde haykırmanın biz olacağımızı hiçbir zaman unutmuyoruz. Ve pek çoğumuz, dört duvarın içinden çıktığımızın ertesi günü dört elle sarılı gururu taşıyoruz her vakit.

Bugün dışarıdaki meslektaşlarım bu sesi duyurmanın gururunu yaşarken, ben de böyle meslektaşlarımın olmasının gururunu taşıyorum. Biliyorum, yazamadığım haberleri benim yerime yazıyor birileri, kazanan Fernas işçilerinin sevincini benim yerime onlarla paylaşan birileri var. Bu bana daha da güç veriyor.

Meslektaşlarımın bir an evvel bırakılmam için verdiği mücadele beni mesleğime daha da bağlı kılıyor. Buradan çıkacağım günü heyecanla bekliyorum, habere gitmeyi çok özledim. Özgür günlerde, ezilen ve emekçilerin, kadınların ve gençlerin çığılığında yeniden buluşmak umuduyla, benim için mücadele eden tüm meslektaşlarıma sevgi ve teşekkürlerimle.

Daima!